

phantasie illatum obduci, omnia in ordinem redigi, eademque omnia octennio ante à Propheta prænunciari? Dicant qui vaquam à præjudicio mentem habent, an hæc omnia naturæ ordinem non excedant? Quotus quisque est experitissimus Medicus, qui periodum morbi exactè adeo indicat; tantumque sibi de arte sua pollicetur, ut ad præscriptum terminum valetudini restituendum ægrotum norit? An ille scire unquam poterit, ad quem fervoris gradum ascendere debeant humores, ut ne minimum quidem transgredi audeant, & quo deinde momento defervescant?

Bartholinus de morbis Biblic. cap. 13. in ea est sententia, morbum Nabuchodonosoris tetro melancholie humore inductum; quo deinde peccante humore per canales capillorum, pilorum, & unguum corporis excreto, valetudo Principi restituta, est. Eadem etiam dissipando humoris plurimum contulisse pluvias & rorem, quibus sapè perfundebatur, arbitratuſ est; nec modicum etiam contulerit, addo ego, sylvestrium herbarum aptus purgandis humoribus ventriū laxando, accedente;

maximè frigore rigidioris aeris, cibus; norunt enim Medici purgamina omnia, quæcumque tandem fuerint, præsentissimum eſe ad maniam pharmacum. Sed his etiam omnibus accendentibus, unus Deus poterat exactè momentum definire, quo post septennium morbus terminatur; eoque tantum docente poterat hac omnia Daniel prædixisse. Quare cā saltē ratio ne prodigium aliquod cā in re agnoscere cogimur.

Huic historiæ in dubium revocanda si lentium prophanorum Historiorum adducunt; sed frustra illi, postquam nostrā æta te omnia Chaldaeorum & historiæ Orientaliæ vetera monumenta interciderunt. Fac autem remanerit quantum fatis fuisset, ut ejus rei memoria servari posset: si apud illos frustra rem queras, exactè adeo apud Daniëlem Authorem coævum & oculatum rei testimoniæ descriptam, omnis exinde invida non in Daniëlem creanda esset, sed in alios ejusdem regionis Authores, qui rem ad posteritatis memoriam literis consignare è re sua esse non duxerint. Porro in rebus historicis illa semper ceteris præfenda sunt, in quibus majores veritatis charæcteres apparent, minorique laborant sive corruptionis sive assentationis, sive dolii suspicione. Daniel vero eas sibi do tes vindicat, non supra ceteros tantum, quorum fragmenta de historia ejus regionis supersunt, sed in ceteros etiam, qui rem literis consignare potuerint; illufri enim genere natus, amplissimus habebatur in universa regione vir, favore Regum Chaldaeorum pollens; pius item, rebus, quæ scribebat, coævus, monumenta proferens authenticæ, & publica, edictum nempe Principis, quod totum rerum eventum describit. Præferat, si quis potest, æqualis meriti, ingenii, & dignitatis Historicum, res Nabuchodonosoris narrantem, qui prodigium illud silentio presserit, de cuius deinde autoritate suspicio in Daniëlem erexitur.

Æquiora multò sensisse videntur quicunque nihil immutatum in anima autumantes, totam metamorphosim in extima correbunt.

u Dan. 4. 31.
32.

pō.

poris superficie agnoscent; quemadmodum de Actæone in cervum translato, de Iphigenia in anguem, de Lycaone in lupum memoriaræ proditum est. Æquiores, inquam, illi; aptum est enim hominis corpus, ut in variis formas transmutetur. Insignis Physionomus indicanda sibi in ore cujusque hominis suscepit lineamenta quædam brutorum, è quibus mores quosdam in singulis hominibus designari credit, à bruto, cuius lineamenta præferunt, non abhorrentes. Hic Lupi ferocitatem, hic Leonis, hic Ursi, ita calliditatem Vulpis, ille voracitatem Porci distinguuntur; quod scilicet singulorum illorum animalium singuli lineamenta præferant. Huic opinioni favere aliquantum Sacer Textus videatur; resipiscens enim Nabuchodonosor, post impetratam criminum à Deo veniam, ait: *Figura mea reversa est ad me.* Verum ut plenus his verbis sensus constet, an forte bovis figura Principi inducenda est? Satis est profecto, si errantis phantasie iudiciori ipse sibi bovem induisse, cuius etiam indolem adoptaverit, visus, errore dumni corredo detrahan opinione suā hominis formam veluti sibi restiterit, affectatos bovis mores negligens, hominique cultum, quem antea desituerat, resumens.

Metempycosis juxta Pythagoreorum opinionem, non nisi post decepsum inducatur. Nec enim anima vivum corpus deserebat, ut alteri locum faceret. Erat quidem Doctribus Judæis familiaris opinio, animam quandoque in corpus animatum descendere, ut proinde dñi manerent animæ contubernales: sed genus est Metempycosis toti antiquitatib[us] ignotum, cuius exemplum in Nabuchodonosore exhibutum non credimus. Nec me latet, Philosophos quosdam in ea fuisse sententia, vel saltē aliorum imputatione sensisse, aut serio aut saltē errandi pruritus, accusati sunt, animas è corporis habitaculo egressas, liberas discurrere aliquando, venisque deinde contubernium repeteret. Lepidas sanè in ea re narrant historiolas, contigisse scilicet, ut anima prout uagabondi longi excurrentes, cùm non satis maturè ad corpus regredi potuissent, post longiorem protractam moram venientes, corpora compreserint sive in pyra absumpita, vel in sepulchro condita, veluti machinas quosdam inertes & vitali quodam motu igneque desitutas. Addunt de quibusdam malierculis veneficis in Dania, quas viri creduli pretio conducebant, ut gesta in regionibus remotissimis disserent;